

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 203

гр. Бургас, 26.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Даниел Н. Марков

като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно частно наказателно дело № 20222000600218 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.249, ал.3, вр.чл.248, ал.1, т.3 от НПК.

Постъпил е частен протест от прокурор в ОП - Сливен против протоколно определение №262 от 13.09.2022 год. по НОХД№ 350/22 год. по описа на Сливенския окръжен съд, постановено в разпоредително заседание, с което съдът е прекратил съдебното производство по делото и върнал същото на ОП - Сливен за отстраняване на допуснати на досъдебното производство съществени отстраними нарушения на процесуалните правила при предявяване на разследването, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия. Намира атакуваното определение на съда за неправилно и незаконосъобразно. Не споделя становището на решаващия съд, че разпоредбата на чл.271, ал.3 от НПК е приложима само за съдебното производство, но не и за досъдебното. Намира, че процесуалните права на обвиняемия не са накърнени, тъй като ДП е предявено след изготвяне на последното заключение на тройната АТЕ на 29.06.22г. на обвиняемия и единия от защитниците му. Претендира отмяна на атакуваното определение като незаконосъобразно и насрочване на делото за разглеждане по същество. В допълнителния протест се излагат съображения, че не е налице депозирано искане от обвиняемия и упълномощените му защитници за отлагане на насроченото предявяване на ДП от 29.06.22г. за друга дата поради служебна ангажираност на един от защитниците. Твърди се, че изявление от страна на адв. Н., че не е участвал в проведеното предявяване на ДП на 29.06.22г. поради служебна ангажираност е направено едва в хода на разпоредителното заседание. За твърдяната служебна ангажираност същият не е представил

доказателства нито пред разследващите органи, нито пред съда. Намира, че не е налице съществено процесуално нарушение, което да е ограничило процесуалните права на обвиняемия, тъй като същият и неговите защитници имат право на всякакви искания, бележки и възражения не само в разпоредителното, но и в съдебното заседание.

Против определението на окръжният съд е постъпила и частна жалба от повереника на частния обвинител Д. П. Д. – адв. Д. Д. от САК. Повереникът намира, че обжалваното определение не визира нито една от посочените в чл.55, ал.4 от НПК предпоставки. Твърди, че разследването по реда на чл.227 от НПК е предявявано два пъти на обвиняемия и на единия му защитник - адв. К., който е правил доказателствени искания, някои от които уважени, а други останали без уважение. В този смисъл твърди, че правото на защита на обвиняемия не е било нарушено, тъй като на второто предявяване обвиняемият е бил представляван от единия си защитник, следователно е научил за какво престъпление е привлечен, участвал е в производството, имал е защитник. Сочи, че разпоредбата на чл.227 от НПК не предвижда поотделно предявяване на разследването в хипотезата на множество защитници, поради което непредявяването на разследването на един от двамата защитници не опорочава процесуалното действие „предявяване на разследването“ и не съставлява отстранимо съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.249, ал.4 от НПК. Моли съда да отмени атакуваното определение ведно със законовите последици.

Представителят на Бургаска апелативна прокуратура дава писмено становище, че споделя изложените в подадения протест и допълнителния такъв от прокурор при ОП – Сливен. Намира същия за процесуално допустим и по същество основателен. Навежда допълнителни съображения, че предявяването на разследването не е задължително, а само при условия, че е направено искане за участие при предявяване на разследването, като цитира съдебна практика в тази насока. Твърди, че когато обвиняемият и неговия защитник са били призовани, но не са се явили за предявяване на разследването, няма основание да се приеме, че процесуалните им права са били ограничени. Сочи, че предявяването се извършва само, когато обвиняемият и неговият защитник са направили нарочно искане за това - чл.227, ал.2 от НПК. Навежда довод, че адв. Н. е бил упълномощен при първото предявяване на разследването на 10.05.22г., но не е направил нарочно искане да присъства при повторното предявяване на разследването. Такова искане за присъствие на адв. Н. на повторното предявяване на

разследването не е направил и обвиняемият. Прокурорът сочи, че правото на защита на обвиняемия по никакъв начин не е нарушено, тъй като на повторното предявяване на разследването е присъствал упълномощен защитник в лицето на адв. К., който е направил съответните възражения и бележки, отразени в протокола. Соци, че на адв. Н. е била дадена възможност да присъства на предявяването на материалите по разследването, но той не е упражнил това свое право, а не задължение. Излага довод, че съобразно нормата на чл.7, ал.2 от НПК заключенията на автотехническата експертиза могат винаги да бъдат оспорени в съдебната фаза на наказателното производство, тъй като съгласно чл.7, ал.1 от НПК съдебното производство заема централно място в наказателния процес, а досъдебното производство има само подготвителен характер. Намира подадения протест за основателен, а атакуваното определение за незаконосъобразно, поради което моли същото да бъде отменено, а делото върнато на съда за насрочване и разглеждане.

Бургаският апелативен съд, след запознаване с посочените в протеста на прокурора и допълнението към него, жалбата на повереника на частния обвинител, становището на представителя на апелативна прокуратура и материалите по делото, намира протеста и частната жалба на повереника на частния обвинител за основателни.

Атакуваното определение на Сливенския окръжен съд е необосновано и незаконосъобразно. Решаващият съд неправилно е приел, че на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемия, тъй като при второто предявяване на материалите по разследването не е присъствал един от защитниците на обвиняемия – адв. Н., като на последния не е дадена възможност да се запознае с материалите по делото и да направи своите искания заедно с колегата си адв. К.. Съдът неправилно е приел, че разпоредбата на чл.271, ал.3 от НПК не може да се прилага по аналогия в ДП, тъй като се отнася до действията по даване ход на делото в съдебно заседание. Съдът е приел, че единият от защитниците - адв. Н. не е присъствал при второто предявяване на материалите по делото поради служебна ангажираност, без да изложи мотиви дали са били налице доказателства в подкрепа на това твърдение.

Изследвайки съдържанието на протокола от 29.06.2022г. касаещ предявяване на разследването, настоящата инстанция установи, че на посочената дата се е явил обв. Х. заедно със своя защитник адв. К., като обвиняемият изрично е заявил, че се е запознал с материалите от

разследването, подробно са отразени направените от обвиняемия и неговия защитник възражения касаещи заключението на назначената по делото тройна съдебна автотехническа експертиза. По основателността на направените възражения е извършено произнасяне по реда на чл.229, ал.3 от НПК с постановление от 01.07.22г. на ОП - Сливен. В съставения протокол не е отразено направено от обв. Х. искане за отлагане на насроченото предявяване на разследването, с оглед неявяване на единия от упълномощените му защитници – адв. Н.. Такова искане не е направено с молба и от двамата упълномощени защитници с приложени към нея доказателства удостоверяващи служебната ангажираност на адв. Н.. Изявление на адв. Н., че не е участвал в извършеното предявяване на разследването поради служебна ангажираност е направено едва в разпоредителното заседание, като не са представени документи в подкрепа на това твърдение нито пред разследващия орган, нито пред съда. Наред с това в съдебния акт не се съдържат мотиви, че констатираното нарушение е от кръга на изчерпателно посочените в разпоредбата на чл.249, ал.4, т.1 от НПК. Прегледа на материалите по делото установява, че на обв. Х. и двамата му упълномощени защитници са предявени материалите по ДП на 10.05.22г., а на 29.06.22г. на обв. Х. и упълномощения му защитник адв. К.. И в двата случая са направени възражения и доказателствени искания, по основателността на които са извършени надлежни произнасяния по реда на чл.229, ал. 3 от НПК.

Неприсъствието на адв. Н., като втори упълномощен защитник на предявяването на материалите по ДП не е съществено процесуално нарушение и това не е довело до ограничаване правото на защита на обвиняемия. Това е така, защото при предявяването на разследването на 29.06.22г. са присъствали обвиняемият и единият от защитниците му - адв. К., като същите са упражнили своите права. Освен това при насрочването на разпоредителното заседание се съобщава на обвиняемия за възможността да се запознае с материалите по досъдебното производство и да направи необходимите извлечения - чл.247б, ал.2, т.1, вр. чл.247в, ал.5 от НПК. В този смисъл твърдяното от защитата нарушение може да бъде отстранено в хода на разпоредителното заседание, а така също и в съдебно заседание, тъй като на тези стадии подсъдимият разполага с неограничено право на всякакви искания, бележки и възражения.

Предявяването на разследването не е абсолютно задължително действие, то е право, а не задължение, тъй като се провежда само ако е

направено нарочно искане за участие в това действие - Р- 660/2012г. - III н.о.. Когато обвиняемият и неговия защитник са били надлежно призовани, но не са се явили на предявяване на разследването, няма основание да се приеме, че процесуалните им права са били ограничени - Р-269/2012-Ин.о.

Адвокат Н. е придобил качеството на упълномощен защитник при първото предявяване на разследването на 10.05.22г., видно от приложеното пълномощно за правна помощ. При предявяване на материалите по делото са били направени искания за извършване на допълнителни действия по разследването, които са били уважени частично от наблюдаващия прокурор. Адвокат Н. не е направил изрично искане да присъства при повторното предявяване на разследването, като това не е сторил и обвиняемият, т.е. изрично да е поискал адв. Н. да присъства при повторното предявяване на разследването. Оспорваното процесуално действие е осъществено по правилата на НПК, присъствал е упълномощен защитник в лицето на адв. К., който е направил съответните възражения и бележки отразени в изготвения протокол. В случая е била дадена възможност на адв. Н. да присъства при предявяване на материалите по разследването, но той не е упражнил това свое право, а не задължение.

Наред с изложеното обжалваното определение не визира нито една от посочените в чл.55, ал.4 от НПК предпоставки. Разследването по реда на чл.227 от НПК е предявявано два пъти на обвиняемия и на единия му защитник - адв. К., който е правил доказателствени искания, някои от които уважени, а други останали без уважение. В този смисъл правото на защита на обвиняемия не е било нарушено, тъй като на второто предявяване обвиняемият е бил представляван от единия си защитник, следователно е научил за какво престъпление е привлечен, участвал е в производството, имал е защитник. Разпоредбата на чл.227 от НПК не предвижда поотделно предявяване на разследването в хипотезата на множество защитници, поради което непредявяването на разследването на един от двамата защитници не опорочава процесуалното действие „предявяване на разследването“ и не съставлява отстранимо съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.249, ал.4 от НПК

На последно място следва да се посочи, че заключенията на автотехническите експертизи могат да бъдат оспорени и в съдебната фаза на наказателното производство, тъй като съобразно нормата на чл.7, ал.1 от НПК съдебното производство заема централно място в наказателния процес.

Предвид горното частният протест и жалбата на повереника на частния

обвинител са основателни. Не са налице основанията визирани в чл.249, ал.4, т.1 от НПК, поради което обжалваното протоколно определение на съда №262 от 13.09.2022г. постановено по НОХД№350/22 г. по описа на Сливенския окръжен съд, с което съдебното производство по делото е прекратено и делото върнато на прокурора, като незаконосъобразно, следва да бъде отменено и делото върнато на решаващия съд за насрочване на делото за разглеждане в съдебно заседание.

Ето защо и на основание чл.249, ал.3 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА протоколно определение №262 от 13.09.2022г. постановено по НОХД№350/22 г. по описа на Сливенския окръжен съд постановено в разпоредително заседание, с което съдът е прекратил съдебното производство по делото и върнал същото на ОП - Сливен за отстраняване на допуснати на досъдебното производство съществени отстраними нарушения на процесуалните правила при предявяване на разследването, довели до ограничаване процесуалните права на обвиняемия и **върща** делото за насрочване и разглеждане в съдебно заседание.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____